

ZBORI

REVIJA · NOVE
ZBOROVSKÉ · GLASBE
UREJUJE

ZORKO PRELOVEC

1930

LETNIK VI · ŠTEV. 5

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

USTANOVLJENA
LETA 1889

(GRADSKA ŠTEDIONICA)

LJUBLJANA

Prešernova ulica štev. 3

USTANOVLJENA
LETA 1889

Telefon št. 2016

Poštne hranilnice račun štev. 10.533

Telefon št. 2016

Stanje vloženega denarja nad 400 milijonov dinarjev.

Sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

**Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ
v naši hranilnici, ker je denar tu
popolnoma varen.**

„ZBORI“

PEVSKO DRUŠTVO
„LJUBLJANSKI ZVON“ V LJUBLJANI

revija nove zborovske glasbe. Izhaja šesto leto. Letniki 1926, 1927, 1928 in 1929 se dobe vezani po Din 80.—, nevezani po Din 50.—. Naročnina za Jugoslavijo v letu 1930. **Din 50.—**. Partiture vseh v „ZBORIH“ priobčenih skladb so pri upravi lista naprodaj po 1 dinar za 2 strani.

„ZBORI“

PJEVACKO DRUŠTVO
„LJUBLJANSKI ZVON“ u LJUBLJANI

revija nove horske glasbe. Izlazi šesto godinu. Godišnjaci 1926, 1927, 1928, i 1929 dobe se vezeni po Din 80.— nevezeni po Din 50.—. Pretplata za Jugoslaviju za godinu 1930 **Din 50.—**. Partiture sviju u „ZBOROVIMA“ priopćenih kompozicija su u prodaji kod uprave lista uz cijenu Din 1.— za 2 stranici.

GLASBENO KNJIŽEVNA PRILOGA

Izhaja vsak drugi mesec

Urejuje Zorko Prelovec, upravlja Jožko Jamnik, izdaja in zalaga pevsko društvo »Ljubljanski Zvon«, tiska Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani (predstavnik Miroslav Ambrožič), vsi v Ljubljani / Naročnina na »Zbore«: za kraljevino Jugoslavijo 50 Din, za Italijo 25 lir, za Češkoslovaško 30 Kč, za Ameriko poldrug dolar / Ponatis člankov dovoljen le z navedbo vira

Mirko Kunčič:

Tolažba

Deklica moja, ne plakaj!
Izplakala si boš oči.
V grenkobi solzá bo ugasnil
ves čar tvojih mladih dni.

Deklica moja, ne toži!
Življenje je vsem nam grobar;
odbeglih smehljajev in upov
in sanj nam ne vrne nikdar.

Deklica moja, pozabi!
Ljubezen kot cvet se ospe
in znova še slajša, še lepša
samotnemu srcu vzcnete.

Deklica moja, počakaj!
Že v popju je vrt... Iz daljin
prišel bo nekdo. — Zanj pripravi
svež nagelj in rožmarin!

Dr. Jos. Mantuani (Ljubljana):

O slovenski operi

(Konec.)

V.

Razen navedenih* oper in operet je zložil Parma tudi muzikalne točke za tri poljudne igre; to so nastopne: 1. »Rokovnjači«. Ljudska igra s petjem v petih dejanjih. Spisal Fran Govekar. Prvič so jo izvajali leta 1898. Za to je prispeval Parma uverturo, kuplet čevljarja, pesem »Zora vstaja« (za sopran), samospev in zbor: »Cvetočih deklic prsa bela«; koračnico: »Mladi vojaki« in napitnico: »Oj zlata vinska kaplja«. — 2. »Legijonarji«. Ljudska igra s petjem v štirih dejanjih (kot predigra k »Rokovnjačem«). Spisal Fran Govekar. Prva uprizoritev leta 1903. — Parma jo je naktil s pesmicami: »Zapoj mi ptičica«, z moškim zborom: »V petju oglašimo«, s kupletom, samospevom z moškim zborom, z romanco in koračnico: »Skozi vas«. — 3. »Mogočni prstan«. Otroška pravljica v štirih dejanjih. Spisal Fran Milčinski. Prva uprizoritev leta 1923. Glasbene točke je zložil V. Parma.

Sodobnik Parmin je Miroslav p. l. širca (Risto Savin), rojen leta 1859. V svoji vojaški

* Na str. 39. (zv. 4. »Zborov«, v drugi vrsti od spodaj) je pomotoma izostal za imenom prevajalca Roman Romanov (nom de guerre) dostavek: »t. j. Milan Pugelj«.

kariere je vedno posvečal ves svoj prosti čas glasbi. Njegove dramatične skladbe so v pretežni večini prodrle. Ako se držimo kronološkega reda po letnicah njihovega nastanka, jih beležimo v nastopni vrsti: 1. »Poslednja straža«. Dramatski prizor v enem činu. Libretto je priredil po Anton Aškerčevi istoimenski baladi Rihard Batka. Komponirana leta 1905.; prvič so jo izvajali v deželnem gledališču v Zagrebu dne 19. marca leta 1906. ob priliki Strossmayerjeve slavnosti. — 2. »Lepa Vida«. Opera v štirih dejanjih. Libretto je spisal Rihard Batka po Josip Jurčičevem romanu »Lepa Vida«, posnetem po znani narodni pesmi in po idejah Rista Savina. Opera je bila komponirana leta 1907. in 1908. Prvič je prišla na oder ljubljanskega deželnega gledališča leta 1910. Komponist jo je potem preuredil in v tej obliki so jo izvajali v istem gledališču dne 18. septembra leta 1920. Potem ji je preuredil besedilo Milan Pugelj in v tej obliki so jo peli na istem odru dne 30. novembra leta 1929. — 3. »Plesna legendica«. Mimična igra v enem dejanju. Po istoimenski legendi Gottfrieda Kellerja zasnoval in besedilo spisal Risto Savin. Komponirana je bila leta 1917. Izvajali so jo prvič v Ljubljani dne 11. februarja leta 1922. — 4. »Čajna punčika«. Balet v enem dejanju po lastni noveli istega naslova sestavil in uredil Risto Savin. Komponiran je bil leta 1922., na oder ni še prišel do sedaj. — 5. »Gospesvetski sen«. Opera v dveh dejanjih. Libretto sta spisala Risto Savin in Franjo Roš. Prvo izvajanje se je vršilo dne 1. decembra leta 1923. — 6. »Matija Gubec«. Opera v petih dejanjih. Libretto je spisal Risto Savin sam. Komponiral je to delo leta 1922. in 1923.; na oder še ni prišlo.

Na dramatski oder je stopil, vsaj z eno nogo, ljubeznjivi dr. Anton Schwab, rojen leta 1868. Za Anton Aškerčevo dramo »Knez Volkun« je zložil »Koroško himno« (moški zbor s fanfarami), dalje sklepni zbor »Pod lipom«, t. j. mešan zbor s solitrospevom in spremljavo salonskega orkestra. Sklepni zbor je koncertni valček. Igra se je izvajala v tej opremi leta 1913.

Nekoliko mlajši v tej vrsti je Emil Hochreiter, rojen leta 1871. Zložil je opero enodejanko za Dunaj, kjer živi; naslov ji je »Heimfahrt«. Libretto je spisal dr. Karel Hufnagel; v slovenščino jo je prevzel Hochreiterjev bližnji sorodnik Jakob Bedenek. Komponirana je bila že leta 1905. Pri nas je delo še neznano.

Dr. Josip Ipavc (1873. do 1921.) se je tudi bavil z mislijo na glasbeno dramatiko. Komponiral je komično opero »Princesa Vrtoglavka«.

izvirno na nemški libretto: «Princessin Tollkopf», ki ga je spisala Mara Čop (soproga bivšega poslanca vit. Berkša). Opera ima tri dejanja. Razen tega je zložil tudi pantomimo-enodejnako «Možiček» (izvirno: «Das Hampelmännchen»), ki so jo igrali do leta 1909. v Gradcu, Celovcu, Olomucu, Ljubljani in Mariboru ponovno. Viktor Parma jo je nanovo instrumentiral, ker se je bila izgubila izvirna partitura. Neposredno pred požarom v tržaškem hotelu «Balkan» so jo še našli tamkaj.

Novo smer zastopajo na slovenskem odru domačini Slavko Osterc, Marij Kogoj in Matija Bravničar. Plodoviti Slavko Osterc (rojen leta 1895.) je dovršil dve operi. Prva je prišla na ljubljanski oder pod naslovom «Iz komične opere». To je opereta, ali kakor jo naziva skladatelj: «muzikalichen sketsh» v enem dejanju. Libretto je spisal K. Murger, priredil za slovenski oder komponist sam. Edino dejanje ima sedem točk. Premiera se je vršila dne 24. novembra leta 1928. Druga Osterčeva dramatična skladba je peterodejanska opera «Krog skreda». Libretto je spisal po kitajskem izvirniku Klabund, poslovenil ga je Oton Župančič, a za naš oder priredil Milan Skrbinšek. Izvajala se še ni.

Drugi operni skladatelj sedanje moderne smeri je Marij Kogoj (rojen 1895.). Uglasbil je veliko opero «Črne maske» v enem dejanju in peterih slikah. Libretto je prirejen po drami L. Andrejeva. Premiera se je vršila v ljubljanski operi 7. maja 1929.

Tretji komponist je Matija Bravničar (rojen 1897.), ki je spravil na oder «operno farso» v treh dejanjih: «Pohujšanje v dolini Šentflorijanski». Libretto je priredil po drami Ivana Cankarja. Premiera je bila dne 11. maja 1930.

S tem bi bil zaključen pregled tistih del, ki smo jih čuli, oziroma od katerih so čuli nekatere naši predniki. Dasi se ne moremo ponašati z obilico glasbeno-dramatičnih del, je naš življelj vendar dokazal z njimi, da noče zaostajati na tem poprišču. V razmerju naše šibke številčnosti smemo biti celo ponosni na to produktivnost, ki je večja, nego jo zmore pri uprizorjevanju naše gledališče, ki ne more gojiti samo domačih umotvorov, ako hoče ustreči željam gledališkega občinstva in si varovati široko obzorje.

Koliko zasnovanih oper leži še po predalih in pisalnikih naših komponistov! Tako n. pr. čakata pri E. Adamiču dve, pri L. M. Škerjancu pa dvakrat dve operi na osvoboditev iz tesne ječe njihovih predalov. Domnevam, da je takih primerov še več, da skladatelji sramežljivo stojijo pred zaprtimi otroci svojega uma in si ne upajo priznati, da so to njihova dela.

Končno naj omenim še poizkuse populariziranja dramske glasbe od strani dveh duhovnikov. Prvi je na rezenski cerkvenoglasbeni šoli odgojeni duhovni svetnik Josip Lavtižar (rojen leta 1851.), ki je dal podeželskim odrom v malih presledkih štiri kompozicije, ki jih imenuje «opereta». Za to obliko bi morali iskati prav za prav še primerne naziva. Morebiti bi bila označba «igrospev» primerna. Namenu, za kateri so ustvarjene te kompozicije, da jih namreč izvajajo glasbeni diletantje iz preprostih kmečkih slojev, temu smotru služijo dobro in pripravljajo tudi širše plasti na umevanje in uživanje glasbeno-dramatičnih umotvorov, ki potekajo iz peres naobraženih glasbenikov. Do sedaj imamo od

njega nastopne kompozicije te vrste: 1. «Mlada Breda» v dveh dejanjih (1926). — 2. «Grofin opat» v dveh dejanjih (1927). — 3. «Adam Ravbar» v štirih dejanjih (1928). — 4. «Darinka». «Romantična spevoigra» v treh dejanjih (1929). Besedilo je priredil komponist po pesmih, legendah in pravljičah sam, to pa spretno poudarjajoč glavne in značilne prizore iz njih.

Drugi komponist je duhovni svetnik Vinko Vodopivec (rojen leta 1878.), župnik v Kronbergu pri Gorici. Od njega so prejeli odri po deželi že leta 1910. spevoigro «Kovačev študent» v treh dejanjih. Libretto je spisal Ivan Kovačič. To igro je komponist razširil in je prišla na svetlo v drugi izdaji leta 1927. Sledil je dramski prizor «Snubači» leta 1927. Ta prizor je tekstovno sestavljen iz narodnih pesmi, oziroma iz njih delov. Tretje delo so «Čudni zapletljaji». Opereta. Libretto je spisal Filip Terčelj po francoski predlogi. — Četrty komad tvori opereta «Povodni mož». Libretto je spisal brat komponistov, Dragotin Vodopivec.

Končano? Ne! Še imamo dolgo vrsto dramske literature, «igre s petjem» To sicer ne sodi med glasbeno-dramatsko slovstvo, je pa pri nas Slovencih vendar važno, ker je bilo sprva i našim skladateljem i našim pevcem-igralcem opora in pobuda za pot na poprišče opere. O tem bom poročal morebiti drugič.

Gál H.:

Zborovska tehnika in zborovski pouk*

(Prevedeno iz glasbenega lista «Pult und Taktstock», 1928.)

Komorni zbor, madrigalsko društvo (le o tem razpravlja ta članek), je pridobil v poslednjih letih vedno večji pomen. Velika pevska društva, katerih delovanje je bilo predvsem namenjeno nalogam oratorija in drugim zborovskim in orkestralnim delom, so od nekdaj posvečala a cappella petju le skrajno malo pozornosti. Ta društva so tudi za tako občutljive naloge malo primerna, ker so preobremenjena z glasbeno in pevsko-tehnično malo ali pa sploh ne izvežbanimi amaterji. Tako preostaja za komorni zbor samo po sebi polje a cappella glasbe kot njegovo glavno torišče, ker sestaja pač iz maloštevilnih izbranih, glasbeno in pevsko posebno sposobnih moči. Dandanes je resnično možno govoriti o nastopajoči renesansi a cappella glasbe, ki prinaša s seboj razne tehnične probleme: probleme današnjega, nikakor še razčiščenega pevskega sloga in probleme izvršilne tehnike, ki se v splošnem še bojuje z nalogami novejšje glasbe.

Med najtežja vprašanja spada pri a cappella petju čistota tona; kar tvori pri vsaki drugi glasbi sam po sebi razumljiv pogoj, je tu težak problem. Pevskemu glasu nedostaja ono, kar ima vsak instrument v katerikoli obliki, namreč gotova osnova za absolutno tonovsko višino. (Kajti z redkimi primeri gotove absolutne tonovske zavesti ni mogoče računati.) S tem so očitane nespremljanemu petju meje, na katere je treba misliti in ki jih mora skladatelj sprejeti v svojo zavest prav tako, kakor meje povprečnega glasovnega obsega. Današnji glasbenik pozna pač možnosti in meje instrumentov; človeški glas pa splošno ne pozna, radi česar zagreši marsikatero neskladnost, kadar piše za glasovni aparat. Vprašanja vokalnega stavka ni mogoče rešiti pri pisalni mizi. Kdor se mu hoče približati, mora proučevati «naturo», si mora prisvojiti način predstavljanja tonov, ki je lasten pevcu. Najvažnejše dejstvo, na katero naletimo redno pri a cappella petju, je izrečno sovraštvo, ki prepaja tonovsko zavest naproti kromatiki. Pevski glas ne pozna izenačene tonovske tempera-

* Vsekakor zanimiva izvajanja priporočamo našim pevo-
vodjem v premislek! Op. ured.

ture: fis in ges, b in ais so med seboj precej — namreč za četrtno tona — različni toni. Vsako zabrisavanje meja med enharmonično sorodnimi toni (na klavirju enakimi), torej vsaka kromatika ali enharmonika melodije, ovira jasno tonovsko zavest pevca in provzroča kolebanje v intonacijski gotovosti. Večstoletna uporaba kromatične tonovske lestvice ni mogla omajati dejstva, da ima diatonika neprimerno več realnosti za tonovsko zavest. Kdor dvomi o tem, temu morem povedati še drugo neverjetnejše dejstvo: dosti težje je, dobiti čisto intonirano malo terco, kakor pa veliko. Tri stoletja dur-molove tonalnosti niso mogla napraviti umetno molovo terco enako upravičeno naravni durovi terci. In kdor naleti pri zborovskem pouku v sicer diatonično čisto preprosti frazi na tritonus interval (zvišana kvarta), osupne nad takoj opazljivo intonacijsko kalnostjo, ki jo ta interval provzroči. Tako konzervativno je osnovno, podzavedno tonovsko občutje, ki se javi ob takih prilikah! Tu govorim izključno o melodični liniji. Najtrša harmonična trenja ne napravijo pevcu nikakih posebnih težav, ako so glasovi jasno in petju primerno vodeni. Čim bolj upošteva skladatelj take posebnosti vokalne psihe, tem bolje zveni njegov stavek. Naloga zborovske tehnike je pa, svoje meje čim bolj razširiti, namreč dobro in čisto izvesti, kar se zdi težko in ono, kar je skoraj nemogoče, napraviti vendar mogoče — kar mora biti namen in smoter vsake tehnike.

Pri povprečni muzikalnosti pevca, je mogoče zmožnost petja na prvi pogled s sistematičnimi vajami izredno razviti in stopnjevati. Pri izbori pevcev je seveda glasovna kakovost prav iste važnosti. Zelo bujni, pastozni glasovi so redko dobro sposobni za a cappella petje; uporabnejši so tenki in dobro postavljeni, v govorni tehniki dobro izvežbani glasovi. Prava solistovska kakovost prav za prav pevcu madrigalov ni potrebna, če je le inteligenčen in zveni njegov glas čisto in neovirano. Soliste je treba venomer opozarjati, da naj dajo malo glasu: čim manj, tem bolje delujejo v skupnosti. In ne glede na to je treba gotovo samospevu lastne predavalne navade pri a cappella petju izključiti: kak »portamento« (priljubljeno vlačenje enega tona v prihodnjega) moti prav tako, kakor skoro vsak »vibrato«, ki obstoja v tem, da pustimo nihati glas nad in pod njegovo pravo linijo in povzroča radi tega lahno zameglitev višine, ki vodi pri sestavljeni harmoniki do polne nejasnosti. Čistost in jasnost linije je pa brezpogojno prvi zahtevki, čutni moment zvoka je sekundarne važnosti. Kakor godalni kvartet, izključuje tudi vokalna komorna glasba, katero prav za prav ta članek obravnava, solistične razvade. Glede zasedbe je treba dati prednost manjši, a zanesljivejši pred večjo in manj zanesljivo. Tudi posamezne glasove zasledem rajši solistično, kakor dvojno. Pri trojni ali četvorni zasedbi izenači interference, ki jih pri dvojni zasedbi skoro ni mogoče izločiti, pastozni zborovski zvok. Doslej sem imel s četvorno zasedbo vsake glasovne skupine najboljše izkušnje. Vendar zavisi celo to vprašanje, ustanovitev ravnozvočja med štirimi skupinami, zelo od individualnih razmer.

Mnogo bistvenejša, kakor kakovost posameznih pevcev, je kakovost dirigenta, namreč ne toliko njegova nadarjenost kot dirigent, kakor prav posebne lastnosti. Naloga, ki jih obravnavamo, zahtevajo od dirigenta predvsem absolutno zanesljiv posluš, ki na najrahlješi način začuti vsako nihanje glasu. Dobro gospodarstvo s časom pomeni pri zborovskem studiju vse; zborovodja, ki ne čuje točno, porabi neprimerno mnogo časa, ne glede na zelo dvomljiv uspeh. Tenkoslušen dirigent ne bo le pri vajah natančnejše in smotnejše delal, ampak bo tudi pri nastopu vsako trenutno nečisto intonacijo izravnal z znakom, ki ga bo dal dotičnemu glasu, preden postane še prav občutna; tako popravi goslač previsok ton z instinktivnim gibom žee, ko se oglasi.

Razlikujemo pri zborovskih vajah tri stopnje. Prva je čitanje; novo delo je treba s podporo klavirja in dovolj številnim ponavljanjem težkih mest tolikokrat čitati, da postane pevcem ritmični in polifonski ustroj jasen in da pozna vsak svojo vlogo v skupnosti. Tu sem se dotaknil važne okolnosti: klavirsko spremljevanje. Mnogokrat se ti morajo ježiti lasje, ako čuješ, kaj vse svirajo nekateri na klavirju pri zborovskih vajah. Kako naj pevec pravilno poje, če mu daš napačen ton? Če ne sede sam dirigent za klavir, kar je najpreprostejše,

mora imeti pomočnika, ki je dovolj nadarjen in popolnoma obvlada skladbo, ki jo zbor vadi. Ko je težava čitanja premagana, pride na vrsto druga, najneprijetnejša stopnja: vadenje s posameznimi glasovi, kar je pri težjih skladbah neizbežno. Sedaj se izdelujejo potankosti, vsako intonacijo je treba ustanoviti, predavanje in dinamiko je treba vaditi. Tudi tu ni klavirsko spremljevanje nevažno. Odklanjam zelo razširjeno navado, vaditi glasove s preprosto, le posameznemu glasu prilagojeno harmonizacijo. Pevcu mora vendar postati funkcija njegovega glasu v harmoniji jasna, njegova intonacija je od obdajajoče jo harmonije tako odvisna, da je zanj precej brezpomembno, vaditi jo mehanično izven nje. Poleg tega ovira tako početje nezaposlene pevce, da ne morejo čitati svojega glasu in pri tem tudi sebi najti korist. Torej nobene note na klavirju, katere ni v partituri! Posebno poglavje tvori predavanje in ravnanje s soglasniki, ki se nekoliko razlikuje od onega pri solopetju. Kakor je treba dosledno povsod, kjer gre za jasnost besedila ali za jasno ločitev not, vztrajati na točni izgovarjavi vsakega soglasnika, tako je mnogokrat zopet treba soglasnik nekoliko zamegliti, bodi radi kakega legata, bodi da s tem kak glas stopi v ozadje ali pa, da se preprečijo jeziku lastne zvočne trdote. Opozorim le na neznosno sikanje soglasnika s, ki ga je čuti pri marsikaterem zborovskem koncertu ali na priljubljen končni t, ki po končanem tonu zamolklo eksplodira. So zborovodje, ki jim je besedilo daleč najvažnejša zadeva in ki jim je besedilo izključno izhodišče za predavanje in fraziranje. Temu mnenju se ne morem priključiti — a ta stvar je bolj kakor katera druga pri zboru — stvar okusa.

Ko so posamezni glasovi gotovi (včasih poskušam skupaj po dva glasova sopran in alt, bas in tenor, tenor in alt) prične tretja etapa: studij ensembela brez spremljevanja. Sedaj je nujno, pri vsaki kalnosti najti vzrok napake in popraviti. Ako zbor »pada« je izhodišče padanja navadno kaka fraza, včasih tudi posamezni ton kakega glasu. Prenizko intoniran vodilni ton (vodilni ton ni nikdar previsoko intoniran, ako je pravilen!) potegne takoj cel zbor neodoljivo navzdol. Izkušnja uči, da tu ni slučajnosti: natančno na istem mestu se pojavi ista nejasnost in intonacijsko kolebanje enega glasu preide takoj tudi na druge glasove. Je popolnoma brezuspešno, taka mesta sama ponavljati; izvor napake je treba izolirati, da se ji izognemo. Ako smo našli ton, ki je povzročitelj, je napaka navadno hitro odstranjena. Popolnoma prosta slučajnost seveda a cappella petje vendar nikdar ni: trenutna raztresenost le enega pevca more napraviti največjo zmedo, ako dirigent takoj ne opazi napake in jo popravi. Preprosto, pa uspešno sredstvo je v takih primerih važno frazo tenorja ali basa z jasno intonacijo peti z zborom, kar občinstvo niti ne opazi, ker vidi dirigenta le s hrbta. Večkrat me je pričelo dejstvo, da je pri nevarnih mestih (zadostuje, da se dotično mesto pri trikratnem petju enkrat ponesreči) s precejšnjo gotovostjo pričakovati, da se ponesrečijo ravno pri javnem izvajanju. To povzroči razburjenje, ki se loti vseh izvajalcev, ko pojo nevarno mesto. Nobeno glasbeno izvajanje ne zahteva od izvajalcev tolike gotovosti, kakor a cappella petje. Nikakor ne smemo prenapeti zahteve, ki jih stavimo pevcem: čim previdneje stopnjujemo težo nalog, tem zanesljiveje bo zbor delal, tem večji bo njegov tehnični napredek.

Naši skladatelji

Anton Grum je bil rojen dne 8. aprila leta 1877. na Lipo-glavju pri Ljubljani. Študije: od leta 1884. do 1886. dva razreda ljudske šole v Šmarju, od leta 1887. do 1888. tretji in četrti razred ljudske šole v Ljubljani (na Grabnu), od leta 1895. do 1898. orglarska šola Cecilijinega društva v Ljubljani. Služboval: od 1. februarja 1898. do 1. julija 1898. kot organist v Sinju (Dalmacija) in obenem učitelj petja na gimnaziji. Nato je odslužil triletni vojaški rok pri bivšem avstrijskem pehotnem polku št. 17 in 22 kot računski podčastnik. Od 1. februarja 1902. do 30. septembra 1902. pisarniški pomočnik pri okrajnem sodišču na Brdu in obenem organist pri istoimenski župni cerkvi. Od 1. oktobra 1902. do 30. septembra 1903. pomožni uradnik pri okrajnem glavarstvu v Kranju. Od 1. oktobra 1903. do 30. aprila 1905. pisarniški pomočnik pri deželnem sodišču v Ljubljani. Od

1. maja 1905. do 31. januarja 1922. poduradnik pri Kranjski hranilnici v Ljubljani, 1. marca 1910. je nastopil službo organista in pevovodje pri mestni župni cerkvi sv. Jakoba v Ljubljani, ki jo je vršil do 1. avgusta 1921. V šolskih letih 1919/1920 in 1921/1922 je bil nastavljen kot učitelj petja na državni realni gimnaziji v Ljubljani, katero mesto je pa odpovedal, ker je vsled zaposlenja pri Slavenski banki kot blagajnik ni mogel več vršiti. Kot uradnik imenovane banke je služboval od 1. februarja 1922. do 7. januarja 1925. Od 15. marca 1925. do danes služi kot organist in knjigovodja na Vrhniki.

V letih 1924. in 1925. je bil pevovodja društva rokodelskih pomočnikov v Ljubljani. Od 1. februarja 1924. do 1. oktobra 1926. pevovodja pevskega društva «Slovan» na Brdu pri Viču in od 1. marca 1925. do 1. oktobra 1926. pevovodja pevskega odseka društva «Merkur» v Ljubljani (obe mesti istočasno z vrhniškimi).

Grum je mnogo komponiral, opusov šteje 58, med temi so cerkvene in posvetne skladbe najrazličnejših vrst.

Iz naših organizacij in društev

Iz naših pevskih društev. Počitnice so minule in koncem septembra so se zopet začeli zbori zbirati v svojih društvenih prostorih ter pričeli z vajami. Uprava Hubadove župe J. P. S. je nameravala že začetkom oktobra prirediti I. župni koncert in je v ta namen povabila vsa svoja včlanjena društva k sodelovanju. Z ozirom na kratek rok za dostojno pripravo se je oglasilo premajhno število društev in zato je uprava preložila koncert na spomlad leta 1931. Za dan koncerta je določen 1. marec. Društva naj že sedaj na to mislijo in pravočasno naznanijo župni upravi seznam naštudiranih skladb, iz katerega bo župni pevovodja izbral najprimernejše pesmi za nastop, upoštevajoč izrečne želje pevovodij posameznih prireditev.

Ljubljanski združeni moški zbori bodo na dan Vernih duš popoldne ob treh (po cerkvenem opravilu) peli pri križu pokopališču pri Sv. Križu troje nagrobnic: F. S. Vilhar: «Slovo junakom», Z. Prelovec: «Zadnje slovo», J. Pavčič: «Spomladi vse se veselilo»; na vojaških grobovih pa O. Dev: «Vigred se povrne» in Z. Prelovec: «Oj, Doberdob». Vaja na dan nastopa, 2. novembra 1930., dopoldne ob polenajstih v Glasbeni Matici.

Kvartet pevskega zbora Glasbene Matice (Pelan, Završan mlajši, Završan starejši in Skalar) je zadnje čase z uspehom koncertiral v Sv. Križu pri Kostanjevici in v Rajhenburgu. Kvartet priredi prihodnji mesec (10. novembra) ob priliki 40letnice pevskega udejstvovanja svojega odličnega člana, najstarejšega aktivnega pevca pevskega zbora Glasbene Matice, Janeza Završana, v Ljubljani koncert.

Pevovodstvo pri pevskem društvu Krakovo-Trnovo je prevzel prof. A. Gröbming.

Pevski zbor Čitalnice v Šiški je oživel in pridno vadi pod pevovodjo Novakom.

Na novo so ustanovili pevci za Bežigradom v Ljubljani pevsko društvo Bežigrad.

Pevsko društvo «Zvon» v Trbovljah praznuje v novembru t. l. 35letnico obstoja in 30letnico, odkar je društveni pevovodja Oskar Mol, s slavnostnim koncertom. Na pomembno slavnost vabimo vsa pevska društva!

PEVSKI ZBOR UJU.

(Poročilo o delovanju pevskega zbora UJU.)

Letos polaga učiteljski pevski zbor bilanco svojega petletnega delovanja v področju slovenske in slovanske glasbene kulture.

Pet let napornega požrtvovalnega dela — kronanega z uspehi — ki so jasen izraz smotrenega prizadevanja učiteljstva v širjenju kulture med ljudstvom izven šole. Po soglasni sodbi je zmogel to delo le zbor iz učiteljskih vrst — pod vodstvom energičnega, požrtvovalnega pevovodje, ki se z brezprimerno vnemo posveča zboru.

Ponosni smo na uspeh in smo si v svesti, da je zbor v danih okoliščinah storil več, kakor je bilo mogoče. S svojimi prireditvami doma — z dobro uspešno turnejo po Češkoslovaškem si je zbor pridobil sloves svojevrstnega zbora z napredno

ideologijo. Pripomogel je do ugleda vsemu učiteljstvu in ne tajimo, da je tudi naši organizaciji pripomogel do afirmacije s svojimi nastopi, predvsem po Češkoslovaški republiki, kjer je nastopal pod okriljem UJU, poverjeništvu Ljubljana.

Požrtvovalnost članov, predvsem materialna in moralna pomoč vsega organiziranega učiteljstva, ima, kar posebej poudarjamo, svoj delež na uspehu, vsem naša iskrena zahvala! Zavedamo se, da bi brez pomoči učiteljstva zbor le s težavo deloval in bi ne bil kos svoji nalogi.

Na delegaciji se je sklepalo tudi o prispevkih za učiteljski pevski zbor. Dosedanje žrtve v ta namen niso bile zaman.

Dosedanje delovanje zbora je šlo za tem, da propagira slovensko in slovansko glasbo; predvsem moderno. V očigled tozadevnih očitkov moramo poudariti, da se je zavzel zbor za to, da poda našemu narodu nekaj novega — svojevrstnega in s tem opraviči potrebo do obstoja. In ravno ta okolnost je pripomogla zboru do uveljavljenja in priznanja. Zbor je z izdajanjem rokopisnih koncertnih skladb dokazal, da je kos najtežjim vokalnim skladbam, kar je kritika pravilno zabeležila z odobravanjem. Dalje predvsem dva koncerta slovenskih rokopisnih skladb z napredno glasbeno ideologijo in je s tem neposredno vplival na našo izvirno glasbeno produkcijo.

Za tem si je zbor nadel važno misijo, spoznavanje nam najbližje hrvatske glasbe in s tem si je zadal kulturno političen pomen. Hrvatska moderna glasba — drug svet v vokalni glasbi — nam skoraj tuj — nepoznan!

V kolektivnem ustvarjanju, kjer stopajo v ospredje elementi narodne glasbe, se nam kaže bogastvo narodne duše z vsjo pestro folkloro. Sproščeno tuje navlake — se znova oživljajo v novi obliki — prastare šege in napol pozabljeni obredi. Z dvema koncertoma hrvatske glasbe se je zbor odločil bratskemu narodu.

Po uveljavljenju, po pridobitvi imena s prireditvami doma in v tujini, si je zbor načrtal širji program.

Kot učitelji se dobro zavedamo, da ima zbor doma veliko kulturno pedagoško misijo! Povzdig naše pesmi med mladino — popularizacija glasbene kulture med našim ljudstvom. Zato si je zbor postavil predvsem za cilj — širjenje slovanske pesmi iz bogate zakladnice narodne pesmi Srbov, Bolgarov, Čehov in Rusov.

Domači glasbi bomo posvečali posebno pažnjo s tem, da bomo prirejali z moškimi, ženskimi in mešanimi zborom stalne koncerte prosvetne in cerkvene zborovske glasbe. Naš namen je, pokazati ves zgodovinski razvoj izviranja slovenske zborovske glasbe. Od mojstrov klasične glasbe — čitalniške dobe — sotrudnikov Slovenske Grlice — Cecilijskega društva — Glasbene zore — preko «Novih akordov» in «Nove muzike» — do moderne. Zbor namerava prirediti v ta namen cerkvene in ljudske koncerte tudi po deželi.

Umetnost pa ni last samo slovanskih narodov, ampak obča. Zato bo zbor izvajal tudi klasične mojstrovine drugih narodov, ki so ustvarili prave bisere — do danes neprekljive umotvorne v zborovski literaturi — skratka zbor hoče prikazati in seznanjati naše ljudstvo s proizvodi glasbenih genijev, ki imajo v Joh. Seb. Bachu svojega največjega predstavitelja. Predvsem ima v programu doslej širši javnosti malo poznana dela starih mojstrov Nemcev, Angležev in Italijanov.

Ves ta dalekosežni program je seveda zamišljen za daljšo dobo. S tem si je zbor načrtal smernice in dal pravec svojemu delu. Dal pa bo v vsaki seziji vsaj nekaj iz svojega obširnega programa.

Istočasno je z izvajanjem programa predvidena teoretska, estetska in formalno tehnična izobrazba članov s predavanji in vajami o priliki daljših tečajev.

Naloga, ki si jo je nadel pevski zbor, je vzvišena in važna kulturno pedagoška zadeva vsega stanu. Dosedanje delovanje — požrtvovalnost našega pevovodje — dobrohotna pomoč članstva in ugled, ki ga uživa zbor že sedaj v javnem mnenju, so nam porok, da bo zbor svojo nalogo častno vršil.

Učiteljstvo naj ne smatra delo pri zboru kot zabavo in nepotrebnost luksusa, ampak naj vidi v našem prizadevanju oni veliki kulturni moment, ki bo dvignil ugled učiteljstva med našim ljudstvom in ugled našega malega naroda v svetu.

(Učit. Tov.)

* Kaj pa «Zbori»? Op. ured.

France Marolt: 15 slovenskih ljudskih pesmi. Po napevih iz O. Devove, J. Kokošarjeve, St. Vrazove in po lastnih za-Akademski pevski zbor v Ljubljani. Cena partituri 20 Din. To pa niso običajno harmonizirane ljudske pesmi, marveč tematično in harmonično samostojno obdelane, svojevrstno vzorno prirejene za koncertno petje. Morda je to najzanimivejša prireditev naših ljudskih pesmi, ki zasluži pozornost vseh boljših moških zborov. Posebnost zbirke: pesmim je podpisano besedilo v ljudskem narečju. Izdajo naj si nabavijo vsa društva, ki imajo moške zборе!

Josip Pavčič: Mladina poje. Za male pianiste. Založila Učiteljska tiskarna v Ljubljani. Cena 24 Din. Naš skladatelj in odlični klavirski pedagog Pavčič je s to zbirko podaril mladini 41 šolskih pesmic v priredbi za klavir z označenim prstnim redom. Služila bo poleg klavirske šole kot zelo uporabno učno gradivo, tudi primerno za spremljevanje pri šolskem in domačem pevskem pouku. Vsaka pesmica ima nadpisano besedilo, tisk zbirke je jasen in razločen. Staršem jo toplo priporočamo v nakup svojim malčkom.

Sedem starih božičnih pesmi. Za tamburaški zbor (in petje) priredil prof. Marko Bažuk. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Cena partituri 16 Din. Društvom, ki imajo tamburaške zборе in ženski zbor, bodo te stare, povsod priljubljene skladbe dobro služile na božičnih prireditvah. Poslušalci jih bodo veselili.

Rudolf Matz: Prvi nauk o glasbi. Založil Hrvatski pevački Savez. Cena 36 Din. Naroča se na naslov avtorja (Zagreb, Mesnička 15) ali na knjigarno R. Rosskamp (Zagreb, Praška ulica 10). Znani pevovodja, organizator S. H. P. D., Matz nudi v 88 strani obsegajoči knjižici svojo metodo, po kateri je poučeval glasbo zborov v društvu G. D. O., v kmetijskih pevskih zborih v S. H. P. D., na srednjih šolah in na Muzički akademiji v Zagrebu. Ni namenjena samo učiteljem glasbe in pevovodjem, marveč tudi pevkam in pevcem. Priporočamo!

Věstník pěvecký a hudební, glasilo P. O. Č., je svoji zadnji številki dodal kot glasbeno prilogo E. Adamičovo »Teče voda« (Zabučale gore) za mešani zbor iz »Zborov« (Letnik VI., št. 3b.)

Vinko Vodopivec: Requiem media voce organo comitante concinendum. Samozaložba. Prodaja se v Katoliški knjigarni (Libreria cattolica) v Gorici, izvod po 7 lir. — Tudi v tej črni maši je ostal Vodopivec zvest svojim načelom: piše preprosto, za današnje čase še preveč preprosto, pevno, ogiblje se vseh pridobitev modernih harmoničnih izražajnih sredstev, še bolj pa kompliciranih kontrapunktičnih tvorb. Zato bo tudi ta Requiem — kot vse njegove cerkvene skladbe — našel hitro mnogo cerkvenih korov, ki ga bodo v svoj repertoar hvaležno sprejeli. Težkoč ne bo delal niti zborom, niti organistom.

Alojzij Mav, C. M.: Requiem pro una voce cum organo. Samozaložba. Cena partituri 16 Din. Za črne maše vrlo uporabna skladba, ki jo lahko izvaja organist-baritonist. Mavove skladbe smo že opetovano prav radi priporočali, saj skladatelj v vsaki novi izdaji kaže razveseljiv napredek in cerkveni zbori brez izjeme vsi radi pojo njegove skladbe.

30 slovenskih narodnih napitnic in zdravic. Za mešani zbor harmoniziral Anton Grum. Založila Jugoslovanska knjigarna. Cena zbirke 30 Din. Slovenci si v veseli družbi radi nazdravljajo in napitje pri kozarčku dobre kapljice, odtod toliko zdravic in napitnic. Grum jih je kar 30 prav po domače harmoniziral, skoro preveč enolično. Krog njenih odjemalcev bo pa med šibkimi zbori gotovo velik.

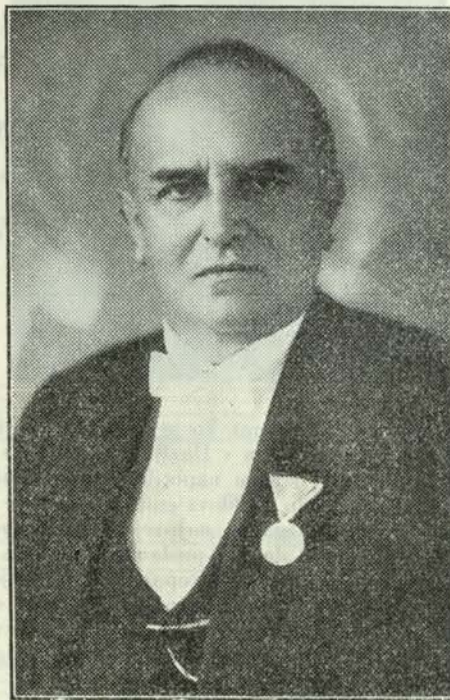
Anton Grum: Missa de requie cum responsorio. Libera od IV voces inaequale, op. 56. Sumptibus auctoris. Cena 12 Din.

Zorko Prelovec: Album slovenskih narodnih pesmi za glas s klavirjem. Cena 30 Din. — **6 slovenskih narodnih pesmi za srednji, oziroma nizki glas s klavirjem.** Cena 25 Din. V vseh knjigarnah.

Dr. Anton Dolinar: Dva venčka narodnih pesmi. Jako uporabna in priporočljiva.

Rubinek Vilibald Svě velké slovo Osud řek'... Mužský zbor k obřadům kremačním. Založil Jaroslav Stožický, Brno, Zámečnická 2. Veličasná skladba, namenjena kot nagrobniica za petje v krematorijih.

Jubilej Franceta Rusa. Rusa, staro pevsko korenino, izvrstnega družabnika, pozna vsaka pevsko družina, pozna ga Ljubljana, pa tudi vsa Slovenija. Rojen je bil dne 1. avgusta 1870. v prijaznem šmarnem pri Litiji očetu trgovcu in gostilničarju in materi, pridni cerkveni pevki. Ljudsko šolo je obiskoval v rojstnem kraju, po prihodu v Ljubljano je posecal orglarsko šolo, kjer mu je bil učitelj glasbe pokojni Anton Foerster. Rus je pel vse življenje: v starem čitalniškem zboru, na predstavah Dramatičnega društva, v gledališču, kjer je sedaj član zbora skoro nepretrgoma 40 let.

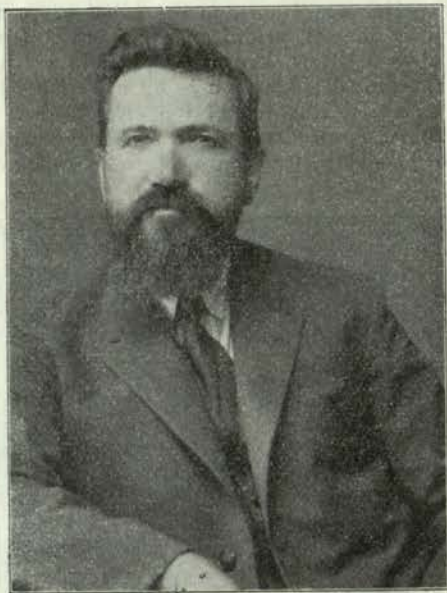

Poleg tega je sodeloval malodane v vseh starejših pevskih društvih, pri »Slavcu« je bil celo eno leto predsednik. Od leta 1898. do 1905. je bil koralist v Djakovem v katedrali biskupa Strossmayerja, kjer je poučeval petje in tamburaški zbor pri pevskem društvu »Preradović«, harmoniziral narodne pesmi in napisal par moških zborov. 15 let je pel v kvartetu s pokojnim Lumbarjem, pokojnim Štamearjem in Pippom. Pel je pa tudi po cerkvah, pri podoknicah, pogrebih in novih mašah, tako da bi se o njem lahko reklo s pesnikom: »Ni bilo svatovščine, ne semnja, kamor ne bili vabili ga.« — Saj je s svojim petjem in zdravim humorjem vsako družbo razveselil. Povodom štiridesetletnice mu je prosvetno ministrstvo dovolilo benefično predstavo, ki se je vršila dne 20. septembra t. l. v opernem gledališču. Na jubilejantovo željo so peli A. Foersterjevega »Gorenjskega slavčka«. Ljubljanska publika je napolnila gledališče in je prirejala Rusu viharne ovacije. Poklonili so mu mnogo denarnih in evetličnih darov. Kralj Aleksander ga je povodom 40-letnice vzornega službovanja v gledališču odlikoval z zlato kolajno. Zaslužnemu pevcu želimo, da bi prepeval mlad in čil kot je, še do skrajnih mej človeškega življenja, k jubileju pa naše priscrne čestitke!

Alojzij Mihelčič — petdesetletnik. Slovenci kaj radi slavimo razne jubileje, še posebej pa osebnosti; pa ne le mi, mnogo več še drugi narodi. In tako je pred kratkim naperil neki inozemski list članek proti proslavam malih jubilejev, posebno pa proti proslavljanju petdesetletnice rojstva kogarkoli, češ, petdeset let pri človeku določeni ali usojeni povprečni življenjski dobi še ne pomeni kaj značilnega, pa to brez ozirov na levo in na desno. Tako je zapisal list kot glasnik večmilijonskega kulturno visoko stoječega naroda. Povsem razumljivo, ker velik narod se pač lahko ponaša z velikim številom zaslužnih mož — mal narod pa obratno. Mi smo pa navajeni, da ne odrekamo počastitve takim jubilejem, zlasti ne, če živi ime in

zavzame odlično mesto na kulturnem poprišču. Tako bi skoro prezrli petdesetletni jubilej moža, ki v kljub svoji odlični materialni poziciji ni zavrgel ideala glasbene kulture in je v teku petdesetih življenjskih let obogatil glasbeno literaturo

Slovencev z nad 200 skladbami. To je Alojzij Mihelčič. Rodil se je 3. marca 1880. leta v Harijah. Veselje do glasbe in hotenje po izpopolnitvi sta ga napotila v mladostnih letih v ljubljansko orglarsko šolo. Po dovršenih študijah je služboval kot pomožni učitelj in organist najprej v Štangi, pozneje pa kot pevovodja, župan in deželni poslanec v Metliki, sedaj pa živi v Celju kot vinski trgovec, župan občine Celje okolica, načelnik okrajnega cestnega odbora, predsednik okrajnega kmetijskega odbora, član banovinskega šolskega sveta, član banovinskega kmetijskega odbora itd. Še vedno pa poučuje petje in sklada.

Do sedaj je izdal sledeča glasbena dela (cerkvena): «Litanijske presvete Srca Jezusovega», «Mašne pesmi za moški zbor», «Mašne pesmi za ženski zbor», «Mašne pesmi za mešani zbor», «Marijine pesmi za mešani zbor, soli in orgle», «Zbirko Materi Mariji», «Marijine pesmi za moški zbor», «Slava Mariji», za mešani zbor, «Kraljici maja», «Sedem Marijinih pesmi za mešani zbor», «Ave Maria», «Pet Marijinih za mešani zbor», «Asperges me», in «Vidi aquam» za mešani zbor, «Slavospev Kristusu kralju», «Zavetnici Materi Deyici», «Kristusu kralju!», «Šest obhajilnih za moški zbor», «Pet velikonočnih za mešani zbor», «Obhajilne za ženski zbor», «Pet božičnih za mešani zbor», «Ecce sacerdos» za moški zbor, «Laudes Eucharisticae» za mešani zbor, dva «Tantum ergo» za ženski zbor in štiri «Tantum ergo» za mešani zbor itd.

Kot zbirke posvetnih pesmi so izšle v samozaložbi ali založbi raznih založništev «Štirje venčki slovenskih narodnih pesmi», «Šmarski odmevi», «Šest slovenskih pesmi», «18 slovenskih narodnih pesmi za moški zbor», «Slovenske narodne pesmi za mešani zbor», «Nebo žari», zbirka sedmih slovenskih pesmi za moški zbor, «Moje in narodne» za moški zbor (zelo priljubila se je izmed teh znana «Polje, kdo bo tebe ljubil?», ki je skoraj že ponarodela).

Poleg teh zbirke je priobčil in priobčuje še dalje svoje glasbene proizvode v «Cerkvenem Glasbeniku» (25), «Bogoljubu» (2), v Gerbičevi «Glasbeni Zori» (1), «Pevcu» (3), «Zborih» (2). V svojo pesmarico «Cerkveni moški zbori» je sprejel Premrl šest jubilarntovih skladb, v zbirko «Slava Presveti Evharistiji» pa eno skladbo. Precej jih hrani v rokopisu. Njegove skladbe so pisane v gladkem, pevnem in ne težkem slogu, zato jih zlasti podeželski cerkveni zbori radi prepevajo.

Udejstvoval se je pa Mihelčič tudi kot glasbeni poročevalec, člankar in kritik. Objavljal je v «Cerkvenem Glasbeniku», «Pevcu», «Slovincu», «Slovenskem Listu» in «Danici» s podpisi Harijski, Belokranjski, — ič in Lokviški.

Tako se je Mihelčič iz skromnih početkov — od preprostega organista — s svojo inicijativo, energijo in ljubeznijo do glasbe

dvignil do uglednega in zaslužnega slovenskega moža, ki ne zavzema častnega mesta le v krogu slovenskih cerkvenih skladateljev, temveč se je častno uveljavil na drugih odličnih mestih javnega življenja. Da bi še dolgo vrsto let uspešno deloval v poverjenih mu lastnostih in obenem bil plodovit na glasbenem polju, to želimo kot spoštovanemu našemu sotrudniku in prijatelju z željo «Na mnoga leta!» V. P.

Mirko Pugelj, baritonist in bivši član ljubljanske kraljeve opere, se je vrnil po študijah v Parizu v domovino in priredi začetkom novembra v dvorani Filharmonične družbe zanimiv koncert francoskih, pri nas še neznanih solospetov. Na klavirju ga bo spremljal skladatelj L. M. Škerjanc.

Slovenski skladatelj H. O. Vogrič, čigar skladbo «Lahko noč» so naši zbori tako radi prepevali, živi v Mariboru in zaradi bolezni ni več sposoben za dirigenta, oziroma pevovodjo. Živi se prav skromno le od prepisovanja not, saj je znan kot mojstrski prepisovalec s kemično tinto. Pevska družstva opozarjamo, naj mu naklonijo kako delo. Njegov naslov: Hrabroslov O. Vogrič, kapelnik, Maribor.

Pevska zveza je priredila koncem avgusta lepo uspeli pevski tečaj za pevovodje in organiste. Vršila so se predavanja o fiziologiji, o izreki, o diriganju, o sestavljanju sporedov, o cerkveni in svetovni glasbeni literaturi, o novem ritualu, o ljudskem petju, orgljanju in o orgelski glasbeni literaturi. Predavali so Bajuk, dr. Kimovec, Gašparič, Primožič in Tomc. Obenem je Pevska zveza priredila hvale vredno razstavo vseh po prevratu v Sloveniji izšlih glasbenih izdaj.

Vsa pevska društva so prejela sledečji dopis: Po predpisih zakona o zaščiti avtorske svojine, objavljenega dne 25. januarja 1930, v Uradnem listu kraljevske banske uprave Dravske banovine št. 24., si morajo vsa društva, korporacije itd., ki prirejajo koncerte, veselice, gledališke igre in druge prireditve, tako naših, kakor tudi inozemskih avtorjev, pred uprizoritvijo izposlovati za to potrebno avtorjevo dovoljenje z navedbo avtorja, originalnega naslova igre ali glasbenega dela, katero se namerava uprizoriti, oziroma izvajati.

Iz uredništva in upravnistva

V petem zvezku letošnjih «Zborov» prinašamo dva zmogljivejšim društvom namenjena mešana zbora: Sl. Osterčevo «Konja jezdi Aga» in K. Pahorjevo «Hrepenenje». Lažji je Ant. Grumov mešani zbor «V spomin Ivanu Cankarju», solisti dobé pa St. Premrljev samospev «Znamenje». Ker je bila knjižna priloga četrtega zvezka jako obširna in je precej obremenila blagajno «Zborov», jo moramo to pot skrajšati na šest strani. Zadnji zvezek bo pa imel zopet večji obseg ter daljše poročilo o naši operi. — Skladatelji nam pošiljajo v objavo kopice skladb, med njimi, žal, največ poizkusnih, neporabnih, res dobrih je prav malo. Kar je dobrega, objavimo. Pošljite nam le dobre skladbe!

Glasbenim pisateljem se lepo priporočamo za aktualne prispevke. — Število naročnikov na «Zbore» je kljub vsem vabilom na naročbo v dnevnikih tako majhno, da lista v sedanjem obsegu brez velikih denarnih izgub ne bomo mogli izdajati. Skrajšati bomo morali obseg glasbene in književne priloge. — Začetkom letošnjega leta smo poslali okrožnice vsem pevskim društvom in zborom s prošnjo, da se njihovi predsedniki in pevovodje zavzamejo za «Zbore», da poagitirajo med svojimi pevci in pevkami za naročbo nanje in smo tudi obljubili, da bomo najzavednejša in najpridnejša društva, ki se bodo našemu vabilu odzvala, v listu hvaležno omenili. Radi bi obljubo izpolnili, pa je ne moremo, ker se namreč nobeno društvo ni oglasilo. V takih razmerah izdajanje «Zborov» pač ni lahko. Pa da bi vsaj ta peščica naročnikov, ki list že ima, čutila dolžnost, da bi poravnala naročnino, čeprav v obrokih! Tudi ne! Vse leto je treba upravi pošiljati opomine, ki v redkih primerih nalletijo na odziv. Pevska društva, pevci in pevke, podprite «Zbore», saj so Vaš list!

Podprite pa tudi «Cerkveni glasbenik» in «Pevca»!

Urednikov zaključek 30. septembra 1930.

"Zbori" 1930
Letnik VI., št. 5a

Dr E. Krajanskemu v Varaždinu.

KONJA JEZDI AGA.

Cvetko Golar: Iz bosanskega perivoja.

Slavko Osterc, 1930.
(Ljubljana)

(.)

Sopran

Alt

Tenor

Bas

mf Ko - nja jezdi a - ga Hasan - a - ga po ko - ru - zi,

mf Ko - nja jezdi a - ga Hasan - a - ga po ko - ru - zi,

a - ga Hasan - a - ga po ko - ru - zi, po ze - le - - ni

po ko - ru - zi, po ze - le - - ni ja - - -

po ze - le - - ni ja - - -

decresc.

decresc.

po ze-le - - ni ja - - si.

decresc.

ja - - - si.

si.

f Po - či pra-zna puška

si.

mf

in za - de - ne Ha - san - a - go,

f

in za-de-ne in za-de-ne a-go Hasan-a-go

a-go Hasan-a-go

f

pod ko-le - no na junaško čelo, na junaško čelo.

f

pod ko-le - no na junaško če - lo, na junaško če - lo.

f

mf sempre
 a - ga Hasan - a - ga, mrtev pa - de,
mf sempre
mf sempre
 Mr - tev pa - de a - ga Hasan - a - ga, a - ga
mf sempre
 a - ga Hasan - a - ga, a - ga Hasan

živ domov priska - če, živ domov priska - če.
 Ha - san - a - ga, živ domov priska če. *mf* Tam lo - vi - ta
 a - ga živ domov priska če. *mf* Tam lo - vi - ta dva odrta hr - ta,

mf
mf Tam lo - vi - ta dva odrta hr - ta, u - lo - vi - ta
 Tam lo - vi - ta dva odrta hr - ta, u - lo - vi - ta pi - sa - na dva *decresc.*
 dva odrta hr - ta, u - lo - vi - ta pi - sa - na dva zaj - *decresc.*
 u - lo - vi - ta pi - sa - na dva zaj -

decresc.

decresc.
 pi - sa - na dva zaj - ca.
decresc.
 zaj - ca.
 ca. Ne - se jaj - ca mu kokoš pečena,
 ca.

mf
 po - je - jo mu v loncu peteli - ni,
f
 pojejo mu v loncu pete - li - - - ni,
f
 po - je - jo mu
 v loncu pete - li - ni, po - je - jo mu

sf
 v loncu pete - li - ni, v lon - cu pe - te - li - ni.
sf
 v loncu pete - li - ni, v lon - cu pe - te - li - ni.

„Zbori“ 1930
Letnik VI., št. 5b

Gdč. Mileni Trobčevi.

HREPENENJE .

Oton Župančič.

Karel Pahor, 1922.
(Ptuj)

Mešan
zbor

First system of the musical score. It features a treble and bass staff with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The melody is written in the treble staff, and the bass staff provides harmonic support. The lyrics are: "Bu - - - rja po do - li - ni". Dynamics include *f* (forte) and *p* (piano). There are also markings for *Bu* and *rja* above the notes.

Second system of the musical score. The melody continues in the treble staff, with the bass staff providing accompaniment. The lyrics are: "po do - li - ni v da - lji - ni v da -". Dynamics include *f* and *p*.

Third system of the musical score. The melody continues in the treble staff, with the bass staff providing accompaniment. The lyrics are: "ji - ni; da j, ne - vi - lta, mi pe - ro - ti, da ji po letim na -". Dynamics include *f* and *p*.

Fourth system of the musical score. The melody continues in the treble staff, with the bass staff providing accompaniment. The lyrics are: "spro - ti! Soln - ce, soln - ce, soln - ce na vi - ši - ni". Dynamics include *f* and *p*.

mo - ja lju - bi - ca v da - lji - ni,
v da - lji - ni, v da - lji - ni, v da - lji - ni:

Proseče
Soln - ce, soln - ce, soln - - - ce, soln - - ce,
Soln - - ce, soln - ce, soln - ce, soln - ce,
Soln - - - ce, soln - - - ce,

soln - ce: da j o - ci mi zla - te, da j o j o u -
da j o j o u -

da j o uzrem čez hrib in tra - te, da j o uzrem čez
zrem, da j o u-zrem čez hrib, da j o u-zrem, u-zrem
da j o, da j o u-zrem, da j o u-zrem, u-

hrib in tra - - - te!
čez tra - - - te!
zrem čez tra - - - te!

„Zbori“ 1930
Letnik VI., št. 5c

U SPOMIN IVANU CANKARJU.

S. Kosovel - Zakrajšek.

*Anton Grum
(Urhnika)*

Z občutkom, počasi.

**Mešan
zbor**

mf Šla je du - sa mirila in po - bi - ta *p* kot gre
mf *p* kot gre senca

mf sen - ca čez polnoč - ni kraj, in pri - šla do zadnjega od - kri - tja, k nam sto -
čez pol - noč - ni kraj, *mf* *f*

mf pi - la več ne bo na - zaj, k nam sto - pi - la več ne bo na - zaj!
mf

Moški zbor.
Lahno.

Mešan zbor.
Živo.

mf *f* avdelih tvo - jih večno bo ži - ve - la, ve - čno bo ži - ve - la,
Avdelih tvojih, v delih

mf *polagoma počasneje* *široko*

ve-čno bo ži-ve - la, ve-čno bo ži-ve - la, ve-čno bo ži-ve - la, ve-čno bo ži-ve - la

mf

f *in* ka - za - la poť, *f* *in* ka - za - la

f *in* ka - za - la poť, in ka - za - la poť, in ka - za - la

f *in* ka - za - la poť vsem hre - pe - ne - čim,

za - la poť, *in* ka - za - la poť navzgor, *in* ka - za - la

poť, *f* *in* ka - za - la poť vsem hre - pe - ne - čim,

polagoma zadržuj!

se bolj! *Veličastno.*

poť navzgor, na - vzgor: Hva - la in sla - va ti, hva - la in sla - va ti,

malo pohiteti *počasi* *široko*

sla - va ti. sla - va ti, sla - va ti, hva - la in sla - va ti!

Priloga „Zborom“
1930, št. 5

Opernemu pevcu Josipu Križaju v Zagrebu.

ZNAMENJE.

Simon Gregorčič.

Stanko Premrl, 1917.
(Ljubljana)

Zmerno.

Bariton *p* Na po - lji zna - me - nje stoji, po -

Klavir *p* *pp* *p*

do - ba krasna v njem žari, ni sli - ka blažene Devi - ce, svetnika ne in ne svet -

ni - ce. *mf* Če - prav o - braz svetni - kani, če - prav svet - ni - ce sli - kani, *p* po -

do - ba ta je meni sve - ta, časti jo mo - ja du - ša vne - ta. *f* *malo zadrž.* *p* *Fred*

f ka - kor prej

Lahno.

p njo pre-svit-lo luč go-jin le-pó, zve-stó za njo skrbim, naj *mf*

sve-či solnce, zvezde jasne, pred sliko moja luč neugasne. In cve-tek, ki le- *p*

mf *p*

pó cve-tó, spo-božno be-rem jej ro-kó, pred njo prekrasne vence *mf*

mf

Zmerno.

f de-vam in zravenglasne pe-sni pe-vam.

z desno

p

Ni znamejše na po - lji to,

mf

to moje je srce' gor-ko',

Počasi, iskreno. *p*

in ta obraz prepolni mi-

mf

li - ne je slika moje do - mo - vi - ne.

p

Ta svetla luč-moj sr-čni žar, le njej plamti in

bo vsekar in z du-še ovejem pleme-ni-tim njo kitil bom, kot zdaj jo

mf
ki-tim. Njo pr-vi spev je moj slavil, po-slednji njej se

mf

bo glasil, in zadnji glasi ti mi bó-jo: Bog čuvaj do-mo-vi-no

mf

mo - - jo!

al. ff

Domače
podjetje

*

„SLAVIJA“

JUGOSLOVANSKA ZAVAROVALNA BANKA

V LJUBLJANI

Domače
podjetje

*

Zavaruje proti ognju, tatvinam, nezgodam itd. ter na doživetje in za slučaj smrti
Podružnice po vsej kraljevini

Lepe opreme,
ugodno odplačevanje!

Najbolje
kupite **ŠIVALNI STROJ** in **KOLO**
samo **Gritzner, Adler, Kayser** za dom, obrt
in industrijo.

Švicarski pletilni stroj **Dubied.** Pisalni stroj **Urania** v treh velikostih.

Društva poseben popust! Posamezni deli za vse stroje in
kolesa, pnevmatiko edino le pri

Josip Petelinc, Ljubljana

Telefon
št. 2913

KREDITNI ZAVOD ZA TRGOVINO IN INDUSTRIJO

LJUBLJANA

Prešernova ulica števil. 50

(v lastnem poslopiju)

Brzjavni naslov: KREDIT LJUBLJANA
Telefon št. 2040, 2457, 2548, 2706 in 2806

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsakovrstnih vrednostnih papirjev, deviz in valut, borzna naročila, predujmi in krediti vsake vrste, eskompt in inkaso menic in kuponov, nakazila v tu- in inozemstvu, safe-deposits itd. itd.

LITOGRAFIJA OFFSETTISK

ČEMAŽAR IN DRUG

LJUBLJANA, IGRIŠKA ULICA 6

RAZMNOŽUJE NOTE PO ZELO SOLIDNIH CENAH
TER IZDELUJE VSAKOVRSNA DRUGA LITOGRAFSKA DELA, KAKOR ETIKETE, LEPAKE, DELNICE ITD.

GLASBENE PRILOGE „ZBOROV“
SO NATISNJENE V LITOGRAFIJI
ČEMAŽAR IN DRUG.

„G R O M“

CARINSKO-POSREDNIŠKI
IN ŠPEDICIJSKI BUREAU
L J U B L J A N A
KOLODVORSKA ULICA ŠT. 41
NASLOV ZA BRZOJAVKE: „GROM“
TELEFON INTERURB. 2454

USTANOVLJENO LETA 1895.

RUDOLF WARBINEK

TOVARNA
ZALOGA IN IZPOSODJEVALNICA
KLAVIRJEV
L J U B L J A N A
GREGORČIČEVA ULICA STEV. 5.
in RIMSKA CESTA STEV. 2.
Poštni čekovni račun št. 14.075.

Popravila se izvršujejo točno in ceno, tudi na obroke.

OBRTNA BANKA V LJUBLJANI

CENTRALA:
KONGRESNI TRG ŠT. 4

PODRUZNICA:
LJUTOMER

RAČUN PRI POSTNI HRANILNICI
PODRUŽNICI V LJUBLJANI, ST. 12.061
TELEFON ŠT. 508

DAJE KREDITE V OBRTNE SVRHE, POSPEŠUJE
USTANAVLJANJE OBRTNIH IN INDUSTRIJ-
SKIH PODJETIJ, IZVRŠUJE VSE BANCNE
TRANSAKCIJE NAJKULANTNEJE.

VLOGE NA KNJIŽICE IN NA TEKOCI RAČUN SE
OBREŠTUJEJO KAR NAJUGODNEJE, VEZANE
VLOGE PO DOGOVORU PRIMERNO VISE.

MEDIĆ-ZANKL

tvornice olja, firneža, lakov in barv

družba z o. z.

Centrala v LJUBLJANI Lastnik FRANJO MEDIĆ

Tovarne:

LJUBLJANA-MEDVODE

Podružnice in skladišča:

MARIBOR, NOVI SAD

*

Lastni domači proizvodi:

Laneno olje, firnež, vse vrste lakov,
emajlno-lakastih in oljnatih barv.
Kemično čiste in kemično olepšane kakor tudi
navadne prstene barve vseh vrst in barvnih
tonov, čopičev, steklarskega kleja itd. znamke
„MERA KL“ za obrt, trgovino in industrijo,
za železnice pomorstvo in zrakoplovstvo.

*

Cene umerjene
Točna in solidna postrežba

NAROČITE VAŠI
KLAVIRSKI MLADINI

DESET POVESTI VASILIJA MIRKA

CENA PARTITURI

15 Din

BREZ POŠTNINE

★

ZAHTEVAJTE
CENIK NAŠIH
S K L A D B

Založba muzikalij pevskega društva
„LJUBLJANSKI ZVON“

Izdaja in zalaga pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ v Ljubljani, tiska Delniška tiskarna, litografirata Čemažar in drug. Letna naročnina za kraljevino
Jugoslavijo 50 Din, za Italijo 25 lir, za Češkoslovaško 30 Kč, za Ameriko poldrug dolar. Pomnoževanje partitur, litografiranje posameznih glasov je po
zakonu prepovedano; izvajanje v „Zborih“ objavljenih skladb je dovoljeno le društvom, ki so naročila notni material dotične pesmi za ves zbor.